

האב מיפר נדרי בתה הפנויה

ד ואשה כי תדר נדר לה', ואסרה אסר בבית אביה
בנעריה: ה ושמע אביה את נדרה ואסרה אשר אסרה
על נפשה, והחריש לה אביה, וקמו כל נדריה, וכל
אסר אשר אסרה על נפשה יקום: ו ואם הניא אביה
אתה ביום שמעו, כל נדריה ואסריה אשר אסרה על
נפשה לא יקום, וה' יסלח לה כי הניא אביה אתה:

האב והבעל מפירים בשותפות נדרי נערה המאורסה

אימא האי קרא בנשואה כתיב? קרא אחרינא כתיב ואם בית אישה נדרה!
אימא תרוייהו בנשואה, למימר שאין הבעל מיפר בקודמין?
ולאו ממילא שמעת מינה מואם בית אישה נדרה, א"כ ואם היו תהיה מיותר!
איבעית אימא ד"הויה" קדושין משמע!
אימא אב לחודיה מיפר והבעל רק בשותפות עם האב, וגם יכול להקים?
אם האב מפיר לבדו למה לי הפסוקים בפנויה, הרי קל וחומר הוא!
אימא אב ליבעי ארוס ויכול להקים וארוס לחודיה מיפר?
א"כ למה כתוב ואם בית אישה נדרה, הרי קל וחומר הוא!
אימא אם בית אישה נדרה לומר שאין הבעל מיפר בקודמין?
ומיניה ארוס מיפר בקודמין על כרחך הטעם הוא שותפותיה דאב!

ז ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה, או
מבטא שפתייה אשר אסרה על נפשה: ח ושמע
אישה ביום שמעו והחריש לה, וקמו נדריה, ואסרה
אשר אסרה על נפשה יקמו: ט ואם ביום שמע אישה
ניא אותה, והפר את נדרה אשר עליה ואת מבטא
שפתייה אשר אסרה על נפשה, וה' יסלח לה:

הבעל מיפר נדרי אשתו הנשואה

יא ואם בית אישה נדרה, או אסרה אסר על
נפשה בשבעה: יב ושמע אישה והחריש לה, לא
הניא אתה, וקמו כל נדריה, וכל אסר אשר אסרה על
נפשה יקום: יג ואם הפר יפר אתם אישה ביום שמעו,
כל מוצא שפתייה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום.
אישה הפרם וה' יסלח לה: יד כל נדר וכל שבעת אסר
לענת נפש, אישה יקימנו ואישה יפרנו: טו ואם
החריש יחריש לה אישה מיום אל יום, והקים את כל
נדריה או את כל אסריה אשר עליה הקים אתם כי
החריש לה ביום שמעו: טז ואם הפר יפר אתם אחרי
שמעו, ונשא את עונה: